



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.596/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperes címe.; eljár: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes	Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve utca 4-6.)
Az alperes képviselője:	dr. Pintér Gábor kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetményrel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.575/2022/9. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2020. június 1. napjától a helységli Rendőrkapitányság Osztály1 szolgálati helyre, bűnügyi technikai beosztásba került kinevezésre. 2020. június 1. és 2022. május 31. közötti időszakban (a továbbiakban: peresített időszak) a bűnügyi technikai feladatai ellátása mellett, előjárói utasításra, folyamatosan és rendszeresen végzett vizsgálói, nyomozói, járőri munkakörbe tartozó feladatokat is, mint gyanúsított kihallgatások, tanú meghallgatások, megkeresések, határozatok elkészítése, nyilvántartásba vételek, bűnügyi iratok feldolgozása, közlekedésrendészeti feladatok, Covid karantén ellenőrzések, bűnügyi akciókban való részvétel, valamint számos esetben szemlebizottság-vezetői feladatokat is ellátott. A felperes által ellátott feladatokat a munkaköri leírása részben tartalmazta. A felperes többletfeladat-ellátása ellentételezése érdekében 2022. június 1. napján előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője határozatszáml számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében a peresített időszakra (24 hónapra) 1.159.512 forint megbízási díj és annak középídőtől (2020. január 1-től) számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kérelmét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) és (5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 2. mellékletére, a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasításra (a továbbiakban: 13/2012. ORFK utasítás), valamint a Kúria Mfv.10.751/2016/6. számú, a Kf.VII.40.243/2020/4. számú és a Kf.III.45.173/2021/4. számú ítéleteire alapította. A megbízási díj mértékét az illetményalap 125%-ában, bruttó 48.313 forintban kérte megállapítani, amit a jelentős többletfeladatokkal és a több beosztás érintettségével indokolt. Az alperes határozatát jogsértőnek tartotta, és arra hivatkozott, hogy a kinevezése szerinti munkaköre, azaz bűnügyi technikai feladatai ellátása mellett előjárói utasításra rendszeresen további más beosztásba (munkakörbe) tartozó feladatot is ellátott, folyamatosan teljesített vizsgálói vagy nyomozói, illetve járőri munkakörbe tartozó feladatokat, továbbá szemlebizottságvezetői feladatokat is. Fenti feladatok szolgálatteljesítési idejének kb. 1/3-át tették ki átlagosan. A 13/2012. ORFK utasítás kimerítően tartalmazza a bűnügyi technikus feladatait, melyek között a bűnügyi ügyfeldolgozás, a nyomozói feladatok, meghallgatások, (ház) kutatások nem szerepelnek. Azzal érvelt, hogy a 13/2012. ORFK utasítás hatályon kívül helyezésére való alperesi hivatkozás nem releváns, hiszen a BMr1. 2. számú mellékletében a technikus, a nyomozó és a járőr különböző beosztások, különböző feladatkörökkel, melyek még norma hiányában sem lennének átjárhatók. Az alperes (vagy az ORFK) által alkotott normák a BMr1. beosztásait, illetve a Hszt. megbízási szabályait nem írhatják felül. Keresetéhez csatolta az általa készített kimutatást.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte. A szolgálati panaszt elutasító határozati érvelését megismételve kifejtette, hogy a felperes munkaköri leírása tartalmaz egyéb feladatokat is. A felperes a munkaköri leírás ellen nem élt panasszal, azt nem kifogásolta. Az ORFK utasítás nem egy kógens szabály, arra nincs benne utalás, hogy a technikust más nyomozati cselekmény során tilos igénybe venni. A felperes által elvégzett bűnügyi technikai tevékenység a perrel érintett időszakban a munkaidő csekély részét tette ki

csupán. A BMr1. 2. számú melléklete nem határozza meg az ott felsorolt, a beosztásokhoz tartozó feladatokat, azaz tartalmilag nem határolja be az egyes munkaköröket, az csupán a munkaköri leírásokból ismerhető meg. A felperes a peresített időszakban 102 szemlén vett részt, ebből 56 esetben szemlebizottság-vezetőként 46 esetben bűnügyi technikusként. Álláspontja szerint a felperes a szemlebizottság-vezetői feladatokért akkor lett volna jogosult megbízási díjra, ha egyedül végezte volna a két feladatkört. A keresetlevélben megjelölt feladatok nem a nyomozói és a járőri munkakör (beosztás) kizárólagos részét képezik, azok címzettje az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv hivatásos állományú tagja. Tévesnek tartotta a felperes jogértelmezését, amely alapján őt az általa ellátott feladatok megbízási díjra jogosítják. Az összecszerűség körében a keresetet eltúlzottnak tartotta, a felperesi igény jogalapjának megállapítása esetére a megbízási díj 50%-ra történő mérséklését kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság 1.159.512 forint megbízási díj és annak 2020. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint 51.500 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja, (2)-(3), (5)-(6) bekezdésére, a BMr1. 2. mellékletének III. pontjára, a 13/2012. ORFK utasítás 13. és 15. pontjaira alapította. Indoklása szerint a felek között nem volt vitás, hogy a perbeli időszakban a felperes beosztásában foglaltaktól eltérő feladatok felmerültek, melyeket a felperes ellátott, az alperes azok mértékét sem vitatta. A szolgálati beosztás fogalmából kiindulva (Hszt. 2. § 25. pont) hangsúlyozta, hogy a BMr1. 2. számú mellékletének III. pontja külön beosztásként nevesíti a nyomozó, a vizsgáló és a bűnügyi technikus beosztást, a munkaköri leírásban is ehhez igazodóan kell az adott szolgálati beosztáshoz tartozó feladatokat megállapítani. Amennyiben a felperes a munkaköri leírása alapján a bűnügyi technikus beosztásba nem tartozó nyomozói, illetve vizsgálói feladatokat is végzett, abban az esetben többletfeladatot látott el, amely alapján megbízási díjra jogosult. A nyomozó alapfeladatát képezi a bűncselekmény nyomainak rögzítése, a tettes személyének felderítése, a vizsgáló feladata pedig olyan eljárási cselekmények és intézkedések végzése, amelyek a már fennálló megalapozott gyanú esetén, a tényállás megállapítását, a terhelt felelőssége szempontjából releváns bizonyítékok feltárását szolgálják. A 13/2012. ORFK utasítás kógens módon meghatározza a bűnügyi technikus feladatokat, ezek egyike sem utal azonban nyomozati cselekményekben történő részvételre. Az ORFK norma, a felperes munkaköri leírása, és felperes személyes előadásának, valamint a tanúvallomás együttes értékelése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a felperes által többletfeladatként megjelölt tevékenységek nem a bűnügyi technikus beosztásba, hanem a nyomozó, illetve vizsgáló beosztásba tartozó és járőr, illetve járőr beosztásba tartozó feladatok voltak, azok ellátásával a felperes abban az esetben is többletfeladatot látott el, amennyiben azokat az alperes felperes munkaköri leírásában szerepeltette. Az alperes előadása alapján megállapította továbbá, hogy a peresített időszakban a felperes napi munkaidejének túlnyomó részében nem a bűnügyi technikus beosztásához kapcsolódó feladatokat végezte.

[5] A Kúria joggyakorlata alapján (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.III.39.053/2021/8., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VIII.40.429/2021/4., Kf.VII.40.447/2021/4., BH2018.259., Mfv.II.10.304/2017/15.) a felperessel egyezően azt állapította meg, hogy a bűnügyi technikus feladatokon kívüli, a nyomozói/vizsgálói beosztáshoz tartozó feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megalapozza a felperes megbízási díjra való jogosultságát. A

Kúria Kf.VIII.39.912/2021/4. számú döntésében kimondta, hogy a 13/2012. ORFK utasítás 6/D. pontjából csupán az következik, hogy a bűnügyi technikus – ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja – láthat el egyéb feladatokat is, az azonban már nem következik, hogy e feladatokat korlátlanul és díjazás nélkül köteles ellátni. A Kúria Kf.III.45.173/2021/24. számú döntése alapján pedig arra mutatott rá, hogy a 13/2012. ORFK utasítás hatályon kívül helyezése nem eredményezi azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat a beosztás részeként rögzíthet.

[6] A megbízási díj mértékét a keresettel egyezően a rendvédelmi illetményalap 125%-ban, havi bruttó 48.313 forintban állapította meg. A felperes igényét nem találta eltúlzottnak, tekintettel a felperes beosztásába nem tartozó többletfeladatok nagyságára, annak rendszerességére, gyakoriságára, a nyomozói és járőri más-más beosztásba tartozó feladatok elvégzésére, a többletfelelősség és többletteher nagyságára.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. A Hszt. 71.§ (1)-(6) bekezdésének, különösen az (1) bekezdés a)-c) pontjainak a megsértésére hivatkozott, valamint azt állította, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon hivatkozott a Kúria Kf.III.45.173/2021/4. számú ítéletére és a 13/2012. ORFK utasítás rendelkezéseire. Fellebbezésének indoklása szerint a bűnügyi technikai tevékenységgel kapcsolatban egyes ORFK utasítások módosításáról, valamint hatályon kívül helyezéséről szóló 32/2020. (XI. 19.) ORFK utasítás egyrészt módosította a forrónyomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítást (a továbbiakban: 22/2017. ORFK utasítás), másrészt hatályon kívül helyezte a 13/2012. ORFK utasítást. Ez azt jelentette, hogy annak hatálybalépésével a bűnügyi technikai tevékenységre már nem voltak irányadók a 13/2012. ORFK utasítás rendelkezései. A felperes tevékenységére 2020. november 27. napjától a releváns normaháttér – többek között – a 22/2017. ORFK utasítás adta, amely lehetővé tette a felperes feladatainak ellátását. Hivatkozott a 22/2017. ORFK utasítás 21/B. és 21/C. pontjaira, melyek alapján a bizottság létrejöhet egyes eljárási/bizonyítási cselekmények végrehajtása, így különösen a szemle, lefoglalás, kutatás, helyszíni kihallgatás, bizonyítási kísérlet érdekében. A 22/2017. ORFK utasítás 21/F. pontja szerint a bizottságban a tárgyi bizonyítási eszközök, nyomok felkutatását, összegyűjtését, rögzítését, csomagolását, hitelesítését elsősorban az ilyen tevékenység végzésére felkészített személy végezheti. A 22/2017. ORFK utasítás 8. pontja szerint pedig a forrónyomos csoport tagjai hivatali munkaidőn kívül a TIK alárendeltségében, a forrónyomos parancsnok irányítása alatt, a szolgálatparancsnokkal együttműködve végzik tevékenységüket, a 7. pont értelmében a bizottság a forrónyomos csoport része. Mindezek alapján a felperes a bűnügyi technikus tevékenysége ellátása mellett végezhetett más, a bűnügyi szolgálati ághoz tartozó tevékenységeket is a forrónyomos csoport tagjaként (is), megbízási díjigényre való jogosultság nélkül. Az elsőfokú ítélet azonban nem vizsgálta a 22/2017. ORFK utasítás rendelkezéseit, gyakorlatilag a teljes pertárgyidőszakra nézve csak a 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás rendelkezéseire hivatkozott, amely a fentiekre tekintettel jogszabályellenes, mivel a norma a pertárgyidőszak jelentős részében már nem volt hatályban. Álláspontja szerint nem lehet hivatkozási alap az ítélet [24] pontja szerinti kúriai gyakorlat sem. Jelen esetben ugyanis nem arról van szó, hogy egy közjogi szervezetszabályozó eszköz hatályon kívül helyezését követően nincs más hatályos jogi norma. A fent vázoltak alapján a 22/2017.

ORFK utasítás rendelkezései lettek az irányadók, amely lehetővé tette a felperes által sérelmezett tevékenység ellátását. A 2020. november 27-éig hatályos 13/2012. ORFK utasítás alapján sem tartotta megalapozottnak a felperesi keresetet. Ezen utasítás 6/D. pontja ugyanis azt jelentette, hogy más, a bűnügyi szolgálati ághoz tartozó feladatok ellátására is jogosult/köteles volt felperes mellett, hogy a bűnügyi technikai tevékenysége élvezett prioritást. Ezen jogszabályhely értékelését is elmulasztotta az ítélet, így e vonatkozásban is jogszabálysértő módon került megállapításra a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben foglaltak alkalmazhatóságának jogszerűsége.

[8] A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és másodfokú perköltsége megtérítését kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a technikai munkakörhöz tartozó, a per tárgyát képező feladatok a technikai feladattól eltérőek, azoknak a munkaköri leírásba foglalása nem vezethet a kinevezés szerinti munkakör kiszélesítéséhez, más munkakör díjazás nélküli ellátásához. Hivatkozott a Kúria Mfv.II.10.625/2012/4. számú és az Mfv.II.10.597/2011/4. számú ítéleteire és továbbra is fenntartotta, hogy a technikus alapvetően egy nyomrögzítő feladatokat végző munkakör, a perben feltárt és a felperes által ellátott egyéb feladatok az alperes külön utasítására sem tartoztak a felperes technikai munkakörébe. A Kúria Kf.III.45.173/2021/4. számú ítéletének elvi tartalma jelen ügyben továbbra is irányadó.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] Az alperes fellebbezése alaptalan.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetése okszerű, érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben az alábbiakat emeli ki.

[11] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, az indokolás téves következtetését állította, azonban e körben eljárási jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért a Fővárosi Ítéltábla a megállapított tényállást vette alapul az elsőfokú ítélet felülbírálata során. Az alperes fellebbezésében nem vonta kétségbe azt a tényt, hogy a felperes a peresített időszakban a bűnügyi technikai beosztás feladatait mellett vizsgálói, nyomozói, járőri munkakörbe tartozó feladatokat is ellátott. Az alperes kizárólag e feladatellátások többletfeladatként való értékelését kifogásolta a Hszt. 71. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva, amit arra alapított, hogy a 13/2012. ORFK utasítás rendelkezései hatálytalanok, a felperes tevékenységét a 22/2017. ORFK utasítás rendelkezései határozzák meg, ami lehetővé tette a felperes által sérelmezett tevékenységek ellátását, így a felperes megbízási díjra nem jogosult. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a jogalapi érvek és jogszabályi rendelkezések értelmezése helytállóságát és a közjogi normák (szervezetszabályozó eszközök) alkalmazása jogszerűségét e keretek között vizsgálhatta.

[30] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján helytállóan vizsgálta, hogy a felperes bűnügyi technikai beosztásához képest a vizsgálói, nyomozói, járőri és a szemlebizottság vezetői feladatellátás többletfeladatot jelentett-e. Az elsőfokú bíróság a

felperes által állított többletfeladatok megítélése során helyesen indult ki abból, hogy mi tekinthető a bűnügyi technikai beosztáshoz tartozó feladatkörnek. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján ugyanis a hivatásos állomány tagjának csak a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként végzett tevékenysége esetén jár megbízási díj. A felek közötti jogvita a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[31] A bűnügyi technikai beosztás feladatainak feltárásához helytállóan vette alapul az elsőfokú bíróság a 13/2012. ORFK utasítás bűnügyi technikusokra vonatkozó rendelkezéseit, amely a büntetőeljárás jog keretei között a helyszínen lefolytatandó szemle egységes elvek alapján történő szakszerű végrehajtása érdekében részletesen tartalmazta – egyebek mellett – a bűnügyi technikusok jogait és kötelezettségeit, és kijelölte azokat a feladatokat, amelyeket az adott beosztáshoz tartozónak lehet tekinteni. Mint arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, a 13/2012. ORFK utasítás 2017. november 19-től hatályba lépett 6/D. pontja e feladatokat nem bővítette, csupán azt mondta ki, hogy amennyiben a technikus beosztásba kinevezett személy feladatellátása során a munkaköri leírása alapján a bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységeket is végez, a bűnügyi technikai feladatok ellátásának elsődlegességét kell biztosítani. Mindebből azonban – amint arra a Kúria a BHGY-ban K-KJ-2022-794. egyedi azonosító alatt közzétett Kf.III.39.053/2021/8. számú döntésében már rámutatott – csak az következik, hogy a bűnügyi technikus – ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja – láthat el egyéb feladatokat is, ilyen esetben azonban a bűnügyi technikai feladatok felmerülésekor ezeket az alapeladatokat kell mindenekelőtt elvégezni. Ennélfogva továbbra is irányadó a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletének (BHGY K-MJ-2017-1) azon elvi megállapítása, mely szerint a munkáltatónak az ORFK utasításban meghatározott feladatokhoz kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők.

[32] A Kúria Kf.III.45.173/2021/4. számú ítélete (BHGY K-KJ-2022-794), – melyet a Fővárosi Ítéltábla annak perbeli esetre is érvényes iránymutatása alapján továbbra is irányadónak tekintett – a fenti jogértelmezést megerősítve rámutatott arra is, hogy a 13/2012. ORFK utasítás módosított rendelkezései annak 2020. november 27-én történő hatályon kívül helyezéséig voltak irányadóak. Valóban a 13/2012. ORFK utasítás hatályon kívül helyezésével egyidejűleg került módosításra a 22/2017. (VI.22.) ORFK utasítás, amelynek 21/F. pontja mindössze arról rendelkezett, hogy a bizottságban a tárgyi bizonyítási eszközök, nyomok felkutatását, összegyűjtését, rögzítését, csomagolását, hitelesítését elsősorban az ilyen tevékenység végzésére felkészített személy végezheti. E változások azonban nem voltak a felperes munkaköri feladatainak tartalmára kihatással, mivel a munkaköri feladatok felsorolását tartalmazó közjogi szervezetszabályozó eszköz – mint az 13/2012. ORFK utasítás – csupán megkönnyíti az adott munkakörbe tartozó feladatok beazonosítását, azonban e szabályozás hiánya még nem eredményezi azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat is a beosztás részeként rögzíthet.

[33] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette tehát, hogy a felperes által a peres eljárás során meghatározott (felsorolt), a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat az alperes a felperes munkaköri leírásban rögzítette. Az ítélkezési gyakorlat egységes abban, hogy a munkáltatónak az a joga, amellyel a felperest az eredeti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztás

keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni, az nem fedhet le több, másik beosztást, és a munkáltató által korlátlanul nem bővíthető. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4. – BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-685, Kf.VII.37.193/2020/8. – BHGY K-KJ-2020-246). Ennélfogva helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság az ítéletében arra, hogy az alperes csak a felperes kinevezése szerinti munkakörén belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat.

[34] Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölé-rendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8. – BHGY K-KJ-2020-246, Kf.VII.39.389/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-685, Kf.VII.39.523/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-744). A Kúria Kf.III.39.053/2021/8. számú döntésében (BHGY K-KJ-2021-773) is rögzítette, hogy a bűnügyi technikus, ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja, láthat el egyéb feladatokat is; ilyen esetben azonban a bűnügyi technikus feladatok felmerülésekor ezeket az alapfeladatokat kell mindenekelőtt elvégezni. Ennélfogva továbbra is irányadó a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletének (BHGY K-MJ-2017-1) azon elvi megállapítása, mely szerint a munkáltatónak az ORFK utasításban meghatározott feladatokhoz kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők.

[35] Az elsőfokú bíróság mindezek alapján – figyelemmel arra, hogy a BMr1.-ben külön-külön jelenik meg a bűnügyi technikus, a nyomozó és a vizsgáló beosztás – helyesen állapította meg, hogy a felperes által többletfeladatként megjelölt tevékenységek nem a bűnügyi technikus beosztásba tartozó feladatok voltak, és a munkaköri leírás, a felperes személyes meghallgatása és a tanúvallomás alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által többletfeladatként megjelölt tevékenységek nem a bűnügyi technikus beosztásba, hanem a nyomozó, vizsgáló és járőri beosztásba tartozó feladatok voltak. Alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a többletfeladatok megegyeztek a 22/2017. ORFK utasításban felsorolt tevékenységekkel, mivel az abban rögzített feladatok nem egy beosztáshoz köthetők. A forrányomos szolgálatot ellátó csoportot a vármegyei (fővárosi) rendőr-főkapitányságokon, valamint a vármegyei jogú városok rendőrkapitányságain kell szervezni a bűnügyi készenléti szolgálat keretein belül. Az alperes által hivatkozott 22/2017. ORFK utasítás tehát a forrányomos szolgálatot ellátó csoport felállításáról rendelkezik és nem a bűnügyi technikus beosztás feladatait határozza meg.

[36] A felperes, miután a perrel érintett időszakban az eredeti szolgálati beosztása mellett szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört látott el, rendszeresen, többletfeladatként, tartósan, ezért jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában ellátott többletfeladatokra tekintettel megbízási díjra.

[37] A Fővárosi Ítéletábra a fentebb kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[38] A pereszes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1)

bekezdés és 102. § (1) bekezdés, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a felperes felszámítással érvényesített, a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselési munka figyelembevételével számított másodfokú perköltségét (25.000 forint) megfizetni.

[39] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért a tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben a le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 92.760 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[40] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[41] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. július 3.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró